

POSUDEK OPONENTA PÍSEMNÉ KVALIFIKAČNÍ PRÁCE

Název práce: Soundwalk jako forma zvukové tvorby
Autor/ka práce: Jáchym Vanc
Studijní program: **B8204**
Typ studijního programu: bakalářský

Vymezení cíle a jeho naplnění: B

Aktuálnost tématu (a relevance zvolené metodologie v případě diplomové práce): A

Odborný přínos, původnost práce a její případné využití v praxi: B

Logická stavba a členění práce: C

Formální úprava a náležitosti práce včetně jejího rozsahu: B

Práce s informačními zdroji: B

Jazyková, stylistická a terminologická úroveň: C

Celkové/vlastní shrnutí hodnotitele:

V první kapitole autor kontextualizuje pojem *soundwalk*, zasazuje jej do historických souvislostí, vztahuje jej k akustické ekologii a nakonec poukazuje na to, že definice *soundwalku* závisí na různých rozhodnutích tvůrčích, technologických či jinak pragmatických (každý *soundwalk* je vytvořený s jiným cílem). Dále se Jáchym věnuje podrobněji různým kritériím (technologie, geografie, celkový kontext, cíl) na základě kterých nabývá ten který *soundwalk* své formy (definice).

Druhá kapitola osvětluje pojmy rozšířené reality a zejména zvuku v rozšířené realitě. Dostává se od *site specific* hudby (hudba interagující s prostředím) až po komplikované současné koncepty

založené na geolokačních či jiných senzorech, které umožňují skutečně silnou interaktivitu procházky se zvukovým materiálem.

Ve třetí kapitole se Jáchym zaměřuje na některé aspekty a technologická řešení rozšířené reality se zvláštním akcentem na mapování zvuku.

S potěšením konstatuji, že Jáchymova práce mě doopravdy zaujala a těšilo mne ji číst. Zejména kladně hodnotím fakt, že mne vyprovokovala k dalšímu tázání, které sice míří částečně mimo tuto bakalářskou práci. Tyto připomínky případně berte jako podklad pro další diskuzi při obhajobě. A nebo je nechte ležet stranou.

Fenomén soundwalk ve mne primárně otevírá zvláštní, snad i lehce existenciální závrať. Do jedné roviny se zde dostávají dvě analyticky oddělené činnosti. A sice estetika a poetika, neboli percepce umění a tvorba. Tím, že chodím, nevyhnutelně spoluutvářím jedinečný soundwalk. Samotná percepce umění se stává tvorbou. Aisthesis a poiesis se magicky v jedno slévají a percepce přestává být pasivní, nýbrž je aktem tvorby. Léta jsem se toto snažil vysvětlit všem kolem, když mi vyčítali, že nic nedělám, jenom něco poslouchám. A teď se to potvrzuje.

Pojem rozšířené reality je neméně provokativní. Zdá se mi, že hlavním výkonem tohoto rozšíření je, že svět se stává uměním. Najednou totiž není zcela jasné, kde jsou hranice artefaktu, kde má mez, nemá definici, nemá pythagorejskou *peras*. Scénérie je totiž integrální součástí auditivního vjemu. Lze se tedy ptát, je to doopravdy augmented reality? Neměli bychom mluvit spíše o „augmented art“? Podržíme-li ideu o kousek déle, je kolem nás něco, co není uměním? Podobně jako když Cage uvedl své 4:33, najednou jsme všichni slyšeli, co vše může být hudbou. Odpověď na tuto otázku se mi zdá až nezdvořile optimistická: ano, svět je uměním, a neexistuje nic, s ohledem na mou osobní deviaci, co by nebylo hudbou. Jak je to krásné!

No, každopádně hodnotím Jáchymovu práci kladně, a sice bych byl rád, kdyby hlouběji problematizoval a analyzoval samotné médium soundwalku (Westerkamp vs. Holmes například), nicméně celkově práci považuji za zajímavou a osobně oceňuji, že mne samotného provokuje k myšlení. Práci tedy doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit známkou B. Loučím se s pozdravem: „Art is all around!“

Otázky a náměty k diskuzi při obhajobě:

Doporučení práce k obhajobě:

Ano

Navrhovaná klasifikace:

B

Datum vypracování posudku:

16.6.2023

..... Jakub Kudláč. ...

Jméno oponenta práce

..... 16.6.2023. ....

(datum a podpis)

